

FRANSIZCA ÖĞRENİM SÜRECİNDE OLAN ÖĞRENCİLERİN SAHİP OLDUKLARI DUYUŞSAL ALANA İLİŞKİN KARŞILAŞTIRMALI ANALİZ

(KOLEJ ÖRNEĞİ)

A COMPARATIVE ANALYSIS OF STUDENTS' ATTITUDE IN THE AFFECTIVE DOMAIN OF THE LEARNING OF FRENCH

(COLLEGE EXAMPLE)

Havva DAĞSEVER*

ÖZET: Araştırmada anadili Türkçe olup İngilizce öğrenim gören Kolej öğrencilerinin ikinci yabancı dil olarak Fransızca Öğrenimine Yönelik Duyuşsal Alana İlişkin Karşılaştırmalı Analizleri yapılmıştır. Kolejde öğrenim gören öğrencilerin İngilizce öğrenimi yanında 2. yabancı dile karşı duyuşsal alana ilişkin görüşlerinin ‘Sınıf’ ve ‘Cinsiyet’ değişkenleri ile ilgili karşılaştırmalı analizleri araştırmanın veri tabanını oluşturmuştur. Elli üç sorudan oluşan ve 37’si olumlu, 16’sı olumsuz olan ölçek soruları Duyuşsal Alana ilişkin İlgî, Güven ve Kullanışlılık boyutlarını içermektedir. Araştırmada 218 kişiye ulaşılmıştır. Fransızca öğrenimine yönelik duyuşsal alana ilişkin tutumlar; madde bazında ve kişisel değişkenlerle ilişkili olarak karşılaştırılmıştır. Araştırma sonucunda ikinci yabancı dil olarak Fransızcanın altıncı ve yedinci sınıflardaki ilgi, güven ve kullanılışlılık boyutlarının yüksek iken sekizinci sınıfta kısmen düştüğü dokuzuncu sınıfta ise tekrar yükseldiği ile ilgili sonuçlara ulaşılmıştır.

Anahtar sözcükler: Fransızca Öğrenimi, Yabancı Dil, Duyuşsal Alan

ABSTRACT: A comparative analysis in the affective domain of students studying at an English-medium college is carried out. Participants (whose mother tongue is Turkish) study a second foreign language of French, has contributed to the study. The database of the study comprises of the conception of students in terms of ‘age’ and ‘gender’ who are studying a second foreign language besides English. The survey comprised of 53 questions; 37 positive and 16 negative. It measured Interest, Trust and Practicability in the area of affective education. It was completed by 218 people. A comparison has been made regarding affective domain in teaching French in terms of area and personal differences. The result of the study shows that whilst in grade-6 and 7 interest, trust, practicability in learning a second foreign language is high, these factors drop slightly in grade-8 and increase again in grade-9.

Keywords: French Learning, Foreign Language, Affective Domain

1.GİRİŞ

Uzun ve karmaşık bir dönem olan yabancı dil öğretimi/öğrenimi sürecinde; öğrenen kişiler ve öğrenme sürecinde onlara rehber olan öğretmenlerin çok emek verip çalışması gerekir. Çünkü bu süreç çok yönlüdür. Öğretme/öğrenme sürecinde belli başlı becerilerin geliştirilmesi gerekir. Bunlar; dilin yapısı ve işleyişi kuralları, ses sözcük tümce birimlerinin yapıları, bu birimlerin daha büyük birimleri oluşturma süreçleri ve duyduğunu anlama, konuşma, okuma ve yazmadır. Bu becerilerin geliştirilmesi yanında jest, mimik, ses tonu v.b dil dışı öğelerin kullanımı; dilin kültürel ve toplumsal yapısı ve bunların bir bütün olarak farklı iletişim hallerine uygun hareket ettirebilme becerisinin kazanılması başta olmak üzere birçok boyutu vardır (Ayırır, 2011: 54).

İletişimin kurulmasını sağlayan en önemli unsur dildir. Dil sözlü iletişim için konuşma-dinleme ve dinlediğini anlama becerilerinin, yazılı iletişim için de yazma-okuma ve okuduğunu

* Doktora öğrencisi, Yakın Doğu Üniversitesi, e-posta: havva_dagsever@windowlive.com

anlama becerilerinin öğrenilmesini gerekli kılmaktadır. Anadilimizi öğrenmede ön koşul olan bu dört temel becerinin kazanılması yabancı dil öğreniminde de aynı derecede önemlidir (Aktaş,2005:94). Yabancı dil öğretimi/öğrenimi sırasında dil becerilerini geliştirebilmek için kullanılan yöntem ve teknikler yanında izlenilen dil öğrenme stratejileri, süreci planlı ve doğru kullanmayı sağlayacaktır. Öğrencinin bilişsel yeterliliği, duyuşsal özellikleri ve psikomotor becerileri dikkate alınmalıdır.

Yabancı dil eğitimi dört ana beceriyi; “okuma, yazma, konuşma ve dinleme” dikkate alarak yapılmalıdır; Bu becerilerin gelişimi için gerekli olan araç, gereç ve materyaller yanında doğru yöntem ve teknikler de kullanılmalıdır. Yabancı dil eğitiminde dikkate alınması gereken dört becerinin gelişimi sırasında karşılaşılan iletişim problemlerini çözmek için kullanılan yöntem ve tekniklerin yanında duyuşsal alanla ilgili de yapılacak çalışmaların var olan problemlerin çözülmesi dilin öğrenimini kolaylaştıracaktır. Öğrencinin öğrenmekte olduğu yabancı dili sevmesi, eğitim süresini zevkli kılacak ve öğrenci sıkılmadan, motivasyon sıkıntısı çekmeden eğitim sürecini sürdürecektir. Yabancı dil öğretme/öğrenme kademeli bir süreçtir ve uzun zamana ihtiyaç vardır. Dolayısıyla yabancı dil öğretme/öğrenme sürecinde dil öğrenme stratejilerinin de dikkate alınması gerekmektedir.

Öğretmenin duygu ve düşüncelerini öğrencileriyle paylaşması, karşılıklı bilgi alışverişinde bulunması, iletişimin; “ Davranış değişikliği meydana getirmek üzere düşünce, bilgi, duygu, tutum ve becerilerin paylaşılması süreci olduğunu göstermektedir (Ergin ve Birol, 2005).

Bloom ve arkadaşları öğrenme ürünlerini analiz ederek sınıflama sistemleri geliştiren eğitimcilerin başında gelir. Bloom ve arkadaşlarının 1950’lerde yaptıkları çalışmalar sonucunda öğrenme ürünlerini 3 alana toplamış ve tanımlamışlardır: Bilişsel Alan, Duyuşsal Alan ve Psikomotor Alan. (Yalın, 2010:27). Bilişsel alandaki davranışlar; bilgiyi ve bilgiden doğan zihinsel yeteneklerle becerileri içerirken, Duyuşsal alan; ilgi, tutum ve değer vermeyle ilgili davranışları, Psikomotor alan ise; koşma, yazma, konuşma, bir müzik aleti çalma gibi vücut organlarından birisi tarafından yapılan ya da yapılması birden çok organın koordinasyonunu gerektiren hareket ve becerileri kapsamaktadır (Ergin ve Birol, 2005:20).

İstendik veya rastlantısal kazanılan her davranışın öğrenme yöntemine bakacak olursak bilişsel öğrenmedeki 6 kategoriyi, psikomotor öğrenmedeki 7 öğrenme düzeyini ve duyuşsal öğrenmedeki 5 öğrenme düzeyini incelememiz gerekiyor.

Bilişsel öğrenmeler, zihinsel yönün ağır bastığı davranışlardır. Bireyin öğrenilmiş davranışlarında, zihinsel etkinliklerin yer aldığı becerilerin kazanılmış olması gerekir. Bilgiyi tanıma ve hatırlama, kavramlar, genellemeler, kuramlar geliştirme, bilgiyi kullanarak işlemler yapma becerilerinin kazanılmış olması yabancı dil öğretimi için son derece önemlidir. Bloom ve arkadaşları, bilişsel öğrenmede 6 kategoriden bahsetmektedir. Bu kategoriler basitten karmaşığa doğru hiyerarşik bir yapı oluşturmaktadır (Yalın, 2010:27).

Bilişsel öğrenmedeki 6 kategori; bilgi, kavrama, uygulama, analiz, sentez ve değerlendirmedir. Altı aşamadan oluşan bilişsel öğrenmenin basitten karmaşığa doğru giden hiyerarşik yapısındaki ilk basamak olan “Bilgi” düzeyi; ezber öğrenmeyi içermekte, bu düzeyde olguların, ilkelerin, terimlerin hatırlanması beklenmektedir. İkinci basamak olan “Kavrama”; ezberlenen bilgiyi yeni bir düzenlemeyle yeni bir biçimde sunmayı içermektedir. Üçüncü basamak olan “Uygulama” ise, önceden öğrenilen kuramların, terimlerin, olguların, ilkelerin yeni durumlarda kullanılmasını içermektedir. Öğrenme düzeyinin dördüncü bölümünü oluşturan “Analiz” basamağı; bir problemdeki, bütün ya da sistemin organizasyon ve yapısını tanıma, sistemi öğelerine ayırma ve sistemin öğeleri arasındaki ilişkileri belirleme, sistemdeki kuram, ilke ve genellemeleri tanıma gibi davranışları içerir. Beşinci basamak “Sentez”de ise; belli ilişki ve kurallara göre fikir ya da öğeleri birleştirip yeni bir bütün oluşturma yeteneğinin kazanılması beklenilmektedir. Son basamak olan “Değerlendirme”; belirli bir iş, metot, çözüm ya da ürünün değeri hakkında belirli ölçütler kullanarak yargıda bulunmak, belirli bir görüş ya da öneriyi eleştirmek ya da savunmak gibi davranışları içerir (Yalın, 2010:28).

Psikomotor öğrenmeler, belirli fiziksel hareketlerin belli bir sıraya göre doğru, hızlı ve otomatik olarak yapılması sonucunda ortaya çıkan davranışları içeriyor (Yalın,2010:29). Psikomotor öğrenmede kazanılmış davranışlar fiziksel hareketlerle ortaya çıkar. Örneğin bir müzik aletini çalabilmek veya bir bilgisayarı kurma ve çalıştırmak gibi. Dolayısıyla kazanılmış davranışların temelinde öğrenilmişlik vardır. Öğrenilen her davranış fiziksel hareketlerle yaşam bulur.

Bloom ve arkadaşları, genel eğitim açısından bilişsel ve duyuşsal becerilerin psikomotor becerilerden daha önemli olduğu varsayımından dolayı psikomotor davranışlarla ilgili bir sınıflama sistemi planlamamışlardır. Psikomotor öğrenimlerle ilgili farklı eğitimcilerin geliştirmiş olduğu birçok taksonomi vardır. Bu taksonomilerden en çok kullanılanlardan biri de Simpson'un taksonomisidir.(Yalın,2010:31). Simpson'a göre; psikomotor öğrenmelerde öğrenme düzeyini 7 kategoride incelemeliyiz. Bunların birinci basamağı "Algılama (yorumlama)"; bu kategoride kişiden beklenen becerinin nasıl yapıldığını incelemesi ve hareketlerin farkına varmasıdır. İkinci basamak "Kuruluş (hazırlanma)"; kişinin zihinsel, bedensel ve duygusal yönden hazır olmasını amaçlamaktadır. Üçüncü basamak ise "Kılavuz denetiminde yapma"; kişinin kazanacağı davranışı önceden izleyip taklit etmesi beklenir ve daha sonra kendi kendine aynı beceriyi kendi hareketlerinde uygulaması istenir. Dördüncü basamak "Mekanizma (alışkanlık)"; burada amaçlanan bu beceriyi tek başına kimseden yardım almadan, gerekli hassasiyeti göstererek yapabilmektir. Beşinci basamak "Karmaşık dışa-vuruk faaliyet"; bu kategori, en az zaman ve enerjiyi harcayarak karmaşık bir beceriyi kolayca yapabilmeyi amaçlıyor. Altıncı basamak olan "Uyarılama (değiştirme)" sürecinde ise; önceden kazanılan becerilerin yeni durumlarda kullanılması amaçlanmaktadır. Son basamak ise "Yaratma"; öğrenilen becerilerle, kazanılmış davranışlarla kişinin yeni, orijinal bir motor davranış geliştirilmesi beklenmektedir (Yalın, 2010:30).

Psikomotor öğrenmedeki 7 kategoriyi incelediğimiz zaman; kişiden beklenen öğreneceği davranışı görmesi ve algılaması daha sonra algıladığı davranışı taklit ederek tekrarlamaya çalışması ve bu davranışı beceri haline dönüştürüp yeni durumlarda kullanarak orijinal davranış geliştirebilmesidir.

Senemoğlu'na göre (2010), psikomotor becerilerin düzgün, pürüzsüz istenilen kalitede ve sürede yapılması, becerinin sık aralıklarla tekrarlanmasını ve otomatikleşmeyi gerektirir. Sadece kasları koordineli olarak kullanmayı değil, beceri ile ilgili sözel bilgiyi, stratejiyi ve beceriyi yapmaktan hoşlanmayı gerektirir.

Duyuşsal öğrenmeler (tutumlar); ilgi, tutum, tavır ve duygu gibi davranış eğilimlerinin bir olay, bir konu ve bir nesneye karşı hissedilmesidir, tercih edilmesi veya tercih edilmemesi, kaçınma veya yaklaşma, hoşlanma veya hoşlanmama gibi davranışların eğilim göstermesidir.(Yalın, 2010:29). Duyuşsal öğrenmeler hissiyatla alakalı olup ilgi duyulan, merak uyandıran konulara karşı gelişen duyuşsal davranışlar öğrenmeyi güçlendirir. Araştırarak, inceleyerek, sorgulayarak, gözleyerek tanınan her olaya, konuya karşı gelişen hissiyatlar duyuşsal alanı zenginleştiriyor ve duyuşsal öğrenme de dolayısıyla gerçekleşiyor. Bu üç alan birbirini tamamlayan ve öğretme/öğrenme sürecini oluşturan öğrenme ürünleridir. Öğrenilecek konuya karşı duyuşsal becerilerin gelişmesi konunun öğrenilmesini kolaylaştıracaktır. Sönmez'e göre (2009); bilişsel alanın bilgi basamağında sayılabilecek bazı öğeler olmadan duyuşsal alandaki özellikler gerçekleşmeyebilir. Çünkü bilmediğimiz bir nesneye, bir konuya veya bir olguya karşı duyuşsal özelliklerimizi geliştiremez dolayısıyla ilgi, sevgi, nefret, korku gibi tepkiler gösteremeyiz.

Duyuşsal davranış düzeyleri; alma, tepkide bulunma, değer verme, örgütleme, bir değer veya değerler bütünüyle nitelenmişliktir. Duyuşsal davranış düzeylerinin birincisi olan "Alma"; belirli konu, olay ve uyarıcı karşısında dikkatli, hoşgörülü olup belirli uyarıcıları diğerlerinden ayırarak seçmeyi amaçlamaktadır. İkinci düzey "Tepkide Bulunma", aktif katılım göstererek belirli uyarıcılara karşı ilgi duyup belli biçimlerde tepkilerde bulunmayı amaçlamaktadır. Üçüncü düzey "Değer Verme"; tercih yaparak bir olay, bir davranış veya bir olguya değer ve önem verilmesi ve bu değere kişinin kendini adanması amaçlanmaktadır. Dördüncü düzey "Örgütleme"; tutarlı bir değerler sistemi oluşturmak için değişik değerlerin örgütlenmesi ve bu sistemin oluşturulması amaçlanmaktadır.

Duyuşsal davranış düzeylerinin sonuncusu “Bir Değer ya da Değerler Bütünüyle Nitelenmişlik”; kazanılan değerler bütünüyle tutarlı bir yaşam veya dünya görüşü geliştirmeyi amaçlıyor (Yalın,2010:30).

Bilişsel alan, psikomotor alan ve duyuşsal alan boyutlarının gelişimi yabancı dil öğrenim sürecini etkili kılacaktır. Eğitim-öğretim ortamlarında her 3 boyuta da gerekli özen gösterilerek süreç sürdürülmelidir. Duyuşsal alan boyutunun dikkate alındığı süreçlerde başarının artması beklenmelidir. Duyuşsal alanın gelişimi; bireyin kendisi, ailesi ve devam ettiği eğitim kurumu olmak üzere üç ana unsura bağlıdır (Gömlüksiz ve Kan, 2012:1174). Duyuşsal alanın beslenmesi bilişsel alanın başarılı olmasına yol açmaktadır. Bu süreçte kişinin duygularının gelişimi başarısını artıracaktır. Duygu gelişimi; ilgiyi, tutumu, motivasyonu, güveni, güdüyü besleyecek ve öğretme/öğrenme sürecini kaliteli kılacaktır. Yabancı dil öğrenme sürecinde sosyal, kültürel etkinlikler kişinin duyuşsal alanını besleyecek ve öğrenilen yabancı dile karşı ilgiyi artıracaktır. Okullarda duyuşsal alanla ilgili çalışmalar yapılmalıdır.

Duyuşsal öğrenime dair yapılan bir çalışmada öğrencilerin ideal sınıf ortamına yönelik görüşlerinin 3 ana temada toplandığı ortaya çıkmıştır. Bunlar; ortam, pedagoji ve öğretmenlerdir. Öğrenciler ortamlarla ilişkili olarak; işbirliğine yatkın, gerilimin yaşanmadığı, arkadaş canlısı, açık görüşlü, çalışanların ve öğrencilerin birbirlerine karşılıklı saygı içerisinde davrandıkları bir ortam idealize etmişlerdir. Pedagojiyle ilişkili olarak ise; öğrenci sayısının az olduğu bir sınıf ortamı düşlemişlerdir. Ders içeriğinin ve yapısının pedagojiye uygun olması gerektiğini dile getirmişlerdir. Öğretmenlerin de; hem mesleki hem de iletişim becerilerinin bulunması gerektiğini vurgulayan öğrenciler, öğretmenlerin mesleklerine karşı heyecanlı olmalarını beklemişlerdir (Russell,2004:265).

Duyuşsal eğitim insanların kendilerine özgü sevgi, ilgi, tutum ve değer sistemleri ile gelişmelerini ve yetişmelerini hedeflemektedir. (Kara 2004: 2). Dolayısıyla okullarda duyuşsal eğitime önem verilmeli ve duyuşsal becerilerin gelişimi için çalışılmalıdır.

Bu bağlamda Fransızca öğrenim sürecinde olan öğrencilerin Duyuşsal Alana İlişkin; İlgi, Güven ve Kullanışlılık boyutlarının, ‘Sınıf’ ve ‘Cinsiyet’ değişkenleri arasında anlamlı bir farkın olup olmadığı bu araştırmanın problemi olarak hissedilmiştir.

1.1. Araştırmanın Genel Amacı ve Alt Amaçları

Kolejde öğrenim gören öğrencilerin İngilizce öğrenimi yanında 2. yabancı dil olan Fransızcaya yönelik Duyuşsal Alana ilişkin görüşlerinin sınıf ve cinsiyet değişkenleri ile ilgili karşılaştırmalı mevcut durum analizi araştırmanın en genel amacıdır.

- 1- Fransızca öğrenim sürecinde olan öğrencilerin Cinsiyet değişkeni açısından Duyuşsal Alana karşı İlgi, Güven ve Kullanışlılık boyutları arasında anlamlı fark var mıdır?
- 2- Fransızca öğrenim sürecinde olan öğrencilerin öğrenim gördükleri Sınıf değişkeni açısından Duyuşsal Alana karşı İlgi, Güven ve Kullanışlılık boyutları arasında anlamlı fark var mıdır?

1.2. Araştırmanın Önemi

Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti’nde bu konuda herhangi bir bilimsel araştırmanın yapılmamış olması ve buna ek olarak Duyuşsal Alanın eğitim-öğretimdeki önemi, bu araştırmanın yapılmasını önemli kılmıştır. Yabancı dil öğrenme sürecinde olan öğrencilerin Duyuşsal Alana ilişkin algılarının nasıl olduğunu anlamak, farklılıklarını tespit etmek ve nedenlerini ortaya çıkarmak, bu farklılıkların giderilmesi için neler yapılması gerektiğini belirlemek uzun ve karmaşık bir süreç olan yabancı dil öğretiminin iyi işlemesi ve amacının gerçekleşmesi için önemlidir.

2. YÖNTEM

“Fransızca Öğrenim Sürecinde Olan Öğrencilerin Sahip Oldukları Duyuşsal Alana İlişkin Karşılaştırmalı Analizleri” kapsamında yürütülen bu çalışmada ilk önce Kişisel Bilgi ve Duyuşsal Alanla İlgili ölçeğin uygulandığı Evren-Örneklem belirlenmiştir. Daha sonra Veri Toplama Aracı incelenmiş, verilerin toplanmasında izlenen yol açıklanmıştır. Ölçeğin uygulanmasından sonra ise Verilerin İstatistiksel Analizi yapılmış ve kullanılan istatistik programlar tanıtılmıştır. Araştırılan makale konusuna cevap bulabilmek için; Veri Toplama Aracının içeriğinin ölçeğin uygulanacağı Evrenin özelliklerine uygun olmasına ve Verilerin doğru zamanda uygulanıp toplanmasına dikkat edilmiştir. Elde edilen veriler istatistiksel programda işlenip çıkan sonuçlar doğrultusunda problem cümlelerine cevap aranmıştır.

2.1.Çalışma Grubu

Araştırmanın çalışma grubunu 2011-2012 eğitim-öğretim ders yılında Kolej eğitimi alan ve 2. yabancı dili Fransızca olan 218 öğrenci oluşturmaktadır. Altıncı, 7., 8., 9. ve 10. sınıflarda okuyan ve Fransızca öğrenim sürecinde olan öğrencilerin 97’sini erkekler, 121’ ini kızlar oluşturmaktadır. On birinci ve 12. sınıflara Fransızca yabancı dil eğitimi gören öğrenci olmadığı için anket uygulanmamıştır.

2.2.Verİ Toplama Araçları

Bu araştırma Nicel araştırma tekniğiyle yapılmıştır. Öğrencilere Kişisel Bilgi Formu ve Gömleksiz’in (2003), “İngilizce Duyuşsal Alana İlişkin Bir Tutum Ölçeğinin Geçerlik ve Güvenirliliği” çalışmasında oluşturduğu ölçekten yararlanılarak Fransızca öğrenimine yönelik duyuşsal alanla ilgili yeni bir ölçek geliştirilip uygulanmıştır. Kolejde öğrenim gören öğrencilerin İngilizce öğrenimi yanında 2. yabancı dile karşı duyuşsal alana ilişkin görüşlerinin ‘Sınıf’ ve ‘Cinsiyet’ değişkenleri ile ilgili karşılaştırmalı analizleri araştırmanın veri tabanını oluşturmuştur. Elli üç sorudan oluşan ve 37’si olumlu, 16’sı olumsuz olan ölçek soruları Duyuşsal Alana İlişkin İlgi, Güven ve Kullanışlılık boyutlarını içermektedir. Araştırmada 218 kişiye ulaşılmıştır. Fransızca öğrenimine yönelik duyuşsal alana ilişkin tutumlar; madde bazında ve kişisel değişkenlerle ilişkili olarak karşılaştırılmıştır.

2.3.Verilerin Analizi

Duyuşsal Alanla ilgili ölçek soruları SPSS 17 istatistik programından yararlanılarak işlenmiş ve çözümlenmiştir. Öğrencilerin Fransızca Öğrenimine yönelik duyuşsal alana karşı tutumlarını cinsiyetlerine göre incelemek için T-Testi kullanılmıştır. Sınıflar arasında ve ilgi, güven ve kullanışlılık boyutları arasında önemli farkın olup olmadığına bakmak için de çok değişkenli Varyans Analizi Anova kullanılmıştır. Anova sonucunda grupların bağımlı değişkenler bakımından gözlenen farkın kaynağını yorumlamak amacıyla gruplar, her bir bağımlı değişken için Post-Hoc Çoklu Karşılaştırma Testi ile karşılaştırılmıştır.

3. BULGULAR ve YORUM

Bu bölümünde araştırmanın amacı ve alt amaçları ile ilgili olarak ulaşılan bulgular tablolar halinde sunulduktan sonra bu bulguların yorumları yapılmıştır.

1- Fransızca öğrenim sürecinde olan öğrencilerin Cinsiyet değişkeni açısından Duyuşsal Alana karşı İlgi, Güven ve Kullanışlılık boyutları arasında anlamlı fark var mıdır?

Tablo 1. Cinsiyetler arası İlgi Güven ve Kullanışlılık Boyutlarının İstatistiksel Bulguları

	Cinsiyet	N	X	SS	t	df	p
İlgi	ERKEK	97	61.39	13.30	1.999	216	.047
	KIZ	121	65.23	14.74			
Güven	ERKEK	97	85.38	16.83	1.487	216	.138
	KIZ	121	88.76	16.53			
Kullanışlılık	ERKEK	97	35.59	6.93	1.955	216	.049
	KIZ	121	37.54	7.59			

P<.05

Fransızca öğrenim sürecinde olan öğrencilerin Cinsiyetler arası Duyuşsal Alana karşı İlgi, Güven ve Kullanışlılık boyutlarına bakıldığı zaman İlgi ve Kullanışlılık boyutlarında fark olduğu saptanmıştır.

İlgi boyutunda erkek öğrencilerin ortalama değeri, (X = 61,39, SS = 13,30) kız öğrencilerin ortalama değeri ise (X = 65,25, SS= 14,74)'dür. Öğrencilerin cinsiyetlerine göre İlgi Boyutunda anlamlı fark olduğu saptanmıştır (t=1,999, p< .05).

Kullanışlılık boyutunda erkek öğrencilerin ortalama değeri, (X = 35,59, SS = 6,93) kız öğrencilerin ortalama değeri ise (X = 37,54, SS= 7,59)'dur. Öğrencilerin cinsiyetlerine göre Kullanışlılık Boyutunda anlamlı fark olduğu saptanmıştır (t=1,955, p< .05).

2- Fransızca öğrenim sürecinde olan öğrencilerin öğrenim gördükleri Sınıf değişkeni açısından Duyuşsal Alana karşı İlgi, Güven ve Kullanışlılık boyutları arasında anlamlı fark var mıdır?

Tablo 2. Sınıflar Arası İlgi Güven ve Kullanışlılık Boyutlarının İstatistiksel Bulguları

Varyansın Kaynağı	Kareler Toplamı	sd	Kareler Ortalaması	F	p	Anlamlı Fark
Grupları Arası	60688.004	4	15172.001	14.639	,000	1-3, 1-4,
Gruplar içi	220751.297	214	1036.391			1-5, 2-3,
Toplam	281439.302	218				2-4, 2-5,
						4-5

(1= 6.sınıf, 2=7.sınıf, 3=8.sınıf, 4= 9.sınıf, 5=10.sınıf) (p<.05)

Fransızca öğrenim sürecinde olan öğrencilerin Sınıflar arası Duyuşsal Alana karşı İlgi, Güven ve Kullanışlılık boyutlarına bakıldığı zaman fark olduğu saptanmıştır. Bu fark tablo 3'te detaylı olarak verilmiştir.

Tablo 3. İlgi Güven ve Kullanışlılık Boyutlarında Sınıflar Arası Farklılıklar

	Sınıf	N	X	SS	F	p
İlgi	6	47	70.46	11.92	15.695	.000
	7	45	71.00	10.25		
	8	50	57.34	14.25		
	9	41	63.19	12.37		
	10	35	53.82	13.96		
Güven	6	47	94.70	14.06	9.391	.000
	7	45	94.42	13.45		
	8	50	82.30	17.55		
	9	41	84.21	16.51		
	10	35	78.68	15.79		
Kullanışlılık	6	47	38.46	7.26	7.882	.000
	7	45	40.22	5.62		
	8	50	34.32	8.62		
	9	41	36.90	6.12		
	10	35	32.82	6.10		

Duyuşsal alanla ilişkili ilgi, güven ve kullanışlılık boyutlarının sınıflar arası farklarına bakıldığında, İlgi boyutunda, 6. ve 7. sınıfların 8., 9. ve 10. sınıflardan daha ilgili olduğu ortaya çıkmıştır. Bu ilginin 8. sınıfta kısmen düştüğü, dokuzuncu sınıfta tekrardan yükseldiği ve 10. sınıfta yine düştüğü ortaya çıkmıştır.

Güven boyutunda, 6. ve 7. sınıfların 8., 9. ve 10. sınıflardan daha çok güven duygularının yüksek olduğu ortaya çıkmıştır. Bu güven duygusunun 8. sınıfta kısmen düştüğü, dokuzuncu sınıfta tekrardan yükseldiği ve 10. sınıfta yine düştüğünü gözlemlenmiştir.

Kullanışlılık boyutunda, 7. sınıfların 6., 8., 9. ve 10. sınıflardan daha çok kullanışlılık duygularının yüksek olduğu ortaya çıkmıştır. Bu kullanışlılık duygularının 8. sınıfta kısmen düştüğü, dokuzuncu sınıfta tekrardan yükseldiği ve 10. sınıfta yine düştüğü saptanmıştır.

4. TARTIŞMA ve SONUÇ

Araştırmada anadili Türkçe olup İngilizce öğrenim gören Kolej Öğrencilerinin ikinci yabancı dil olarak Fransızca Öğrenimine Yönelik Duyuşsal Alana İlişkin Karşılaştırmalı Analizleri yapılmıştır. Kolejde öğrenim gören öğrencilerin İngilizce öğrenimi yanında 2. yabancı dile karşı duuşsal alana ilişkin görüşlerinin Sınıf ve Cinsiyet değişkenleri ile ilgili karşılaştırmalı analizleri yapılmıştır. Ölçek soruları Duyuşsal Alana ilişkin İlgi, Güven ve Kullanışlılık boyutlarını içermektedir.

Araştırma sonucunda; cinsiyetler arası Duyuşsal alanla ilişkili anlamlı farkın olduğu gözlenmiştir. Kız ve erkek öğrencilerin ilgi ve kullanışlılık boyutlarında aralarında farkın çıkması, Fransızca dersine karşı benzer duuşsal alana sahip olmadıklarını ve kız öğrencilerin ilgi ve kullanışlılık becerilerinin erkek öğrencilere göre daha gelişmiş olduğu ortaya çıkmıştır. Sınıflar arası duuşsal alanla ilişkili anlamlı farkın olduğu gözlenmiştir. Fransızcanın altıncı ve yedinci sınıflardaki ilgi, güven ve kullanışlılık boyutlarının yüksek iken sekizinci sınıfta kısmen düştüğü dokuzuncu sınıfta ise tekrar yükseldiği ile ilgili sonuçlara ulaşılmıştır.

Sınıflar arası duuşsal alanda farkın çıkması değişik nedenlerden kaynaklanabilir. Gelişim çağında olan öğrencilerin duygu, düşünce, karakter ve kişilik yapılarında gözlemlenen farklılıklar; kazanılmış davranış değişiklikleri olumlu yönde ise güzel sonuçlar verecektir. İlgi, güven ve kullanışlılık boyutlarındaki gelişim, farkındalığın artmasına ve konsantrasyonun

yükselmesine neden olacaktır. Altıncı sınıf öğrencileri okula başlarken çekingen tavırlar sergilemektedir. Zaman geçtikçe yeni kazanımlarla güven duygusu güçlenen öğrencilerin çekingenlik duygularının azaldığı gözlemleniyor. Bu öğrencilerin yaşlarının 11-12 oluşu gelişim sürecinde olmaları, yeni şeylere karşı ilgilerinin yüksek olması, merak duygusunu da devreye girmesiyle duyuşsal alanla ilişkili boyutların “ilginin, güvenin ve kullanışlılığın” yüksek çıkmasını sağlamış olabilir. Kolej altıncı sınıfta ilk kez Fransızca dersi alan öğrencilerin bu süreçte kazandıkları bilişsel, psikomotor ve duyuşsal alana yönelik etkili ve olumlu her davranış, süreci en iyi şekilde amaca ulaştıracaktır. Sekizinci sınıfta duyuşsal alanla ilgili gözlemlenen anlamlı farkın ortaya çıkmasını ise Fransızca dersinin diğer birçok dille kıyaslandığı zaman daha zor bir dil olmasına bağlayabiliriz. Yaş ve sınıf ilerledikçe dersin zorluğu karşısında öğrencilerin duyuşsal alanla ilişkili ilgi, güven ve kullanışlılık boyutlarında azalma olduğu söylenebilir. On üç yaşında olan bu öğrencilerin farklı dallara karşı güçlendirdikleri duyuşsal alanla ilgili hissiyatları, Fransızca dersine karşı olan duyuşsal alanlarındaki hissiyatlarının zayıflamasına neden olabilir.

Dokuzuncu sınıftaki öğrencilerin duyuşsal alanla ilgili tutumlarında bir kısım yükselmenin olduğu ortaya çıkmıştır. Farklı okullardan geldiklerini ve okuldaki ilk yıllarının olduğunu düşünürsek 6. sınıftaki öğrencilerle benzer hissiyatlar taşıyabileceklerinden Fransızcaya karşı duyuşsal alanlarının 8. sınıflardan daha iyi olması bu nedene bağlanabilir. Fakat yaşlarının 6. ve 7. sınıflardaki öğrencilerden daha büyük oluşu farklı dallarda geliştirdikleri duyuşsal alanla ilgili hissiyatlarının da olduğu düşünülürse duyuşsal alanlarının 6. ve 7. sınıflardaki öğrencilerden daha düşük olması bu nedene bağlanabilir. 9. sınıfta öğrencilerin yaşları nedeniyle meslek seçme telaşında oldukları ve bu konuda geliştirdikleri ilgi alanlarının Fransızca dışında bir konuya ilişkin olması ilgi, güven ve kullanışlılık boyutlarının 6. ve 7. sınıf öğrencilerinden daha düşük olma nedeni olabilir.

Onuncu sınıfta ise mesleki hedef tamamen kararlaştırılmış ve duyuşsal alanla ilgili tüm ilgi, merak, motivasyon, kullanışlılık, konsantrasyon hedefe doğru yönelmiş olabilir. Bu nedenden dolayı da 10. sınıf öğrencilerinin Fransızcaya karşı duyuşsal alanla ilişkili tutumlarında düşüş olduğu söylenebilir.

Gelişim çağındaki öğrencilerin Duyuşsal Alanları, ilgi ve merak duydukları konularla zenginleşip zaman içerisinde farklılık gösterebilir. Duyuşsal alan kişinin kendisi, ailesi ve okuluyla alakalıdır.

5. ÖNERİLER

Fransızca öğrenim sürecinde olan öğrencilerin 2. yabancı dil Fransızcaya yönelik duyuşsal alanla ilişkili ilgi, güven ve kullanışlılık boyutlarında cinsiyet ve sınıf değişkenleri arasında çıkan anlamlı farklar göz önünde bulundurularak aşağıdaki öneriler geliştirilmiştir:

1- Öğrencilerin yabancı dile karşı ilgi, güven ve kullanışlılık boyutlarını geliştirebilmeleri için, okuldaki öğretmenler öğrenilen dilin konuşulduğu ülke Fransa'nın kültüründen, tarihi yerlerinden ve öğrencilerin ilgi duyacakları benzer konulardan bahsetmelidir.

2- Öğretmen; sınıfta erkek öğrencilerin ilgi, motivasyon ve konsantrasyonlarını yükseltecek ve derse olan duyuşsal alanla ilişkili ilgi, güven ve kullanışlılık boyutlarını iyileştirecek davranışların öğrenciye verilecek rollerle pekişmesini sağlamalıdır.

3- Öğretmen ve aile; öğrenciye yabancı dilin önemini fark ettirmeli ve öğrencinin kendini özel ve önemli hissettirecek örnekler vermelidir.

4- Öğrenciler; kendi duyuşsal alanlarını iyileştirip geliştirebilmek için yeni öğrenmeye başladıkları yabancı dille ilgili araştırma yapmalı ve ilgi alanlarına giren yeni davranışları kazanabilmek için çaba göstermelidir.

5- Öğrencilere, gelişen toplumlarda yükselen eğitim düzeyinin farkında olmalarını ve bu bağlamda yabancı dil öğrenmenin önemini fark etmelerini ve konuyla ilgili yeni beceriler kazanmanın yolları öğretilmelidir.

6- Öğrencilerin Fransızca dersine karşı duyuşsal alanlarını iyileştirip geliştirmek için Fransızcanın anadil olarak konuşulduğu ülkelere düzenlenecek bir okul gezisine katılmak, var olan imkânları ve değişik etkinlikleri tanıma şansı bulmalarına ilişkin seçenekler oluşturulmalıdır.

7- Altıncı ve 7. sınıfların Fransızcaya yönelik tutumlarının 8. sınıfta düşüşüyle ilgili ortaya çıkan dalgalanmaların programlar veya insan gücüne dayalı değişkenlerden mi, öğrencilerin gelişimlerinden kaynaklanan bir değişkenden mi ortaya çıktığının bir araştırmayla belirlenmesi önerilir.

8- Öğrencilerin duyuşsal alanlarının ve Fransızcaya karşı olan tutumlarının gelişimi için yaşlarına ve ilgi alanlarına uygun dikkat çekici Fransızca hikâye kitapları, dergiler, metot kitapları vb. materyallerle okul kitaplıkları zenginleştirilmelidir.

9- Fransızcanın ve Fransızca öğretmenliğinin toplumsal konumu ve dünyadaki gerekliliğiyle ilgili bilgilendirme çalışmaları öğrencilerin Fransızcaya ve Fransızca öğretmenliğine yönelik olumlu tutum geliştirmeleri için zemin hazırlayacaktır.

KAYNAKLAR

- Aktaş, T. (2005). Yabancı dil öğretiminde iletişimsel yeti. *Journal of Language and Linguistic Studies*, 1(1).
- Ayırır, I. O. (2011). La Cognition et les stratégies cognitives dans l'apprentissage des langues étrangères. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 40, 44-46.
- Ergin, A., Birol, C. (2005). *Eğitimde İletişim*. Ankara : Anı Yayıncılık.
- Gömlüksiz, M. N. (2003). İngilizce duyuşsal alana ilişkin bir tutum ölçeğinin geçerlik ve güvenilirliği. *Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 13(1), 215-226.
- Gömlüksiz, M. N., Kan. A. Ü. (2012). Eğitimde duyuşsal boyut ve duyuşsal öğrenme. *Turkish Studies-International Periodical For The Languages, literature and History of Turkish or Turkic*, 7/1, 1159-1177.
- Kara, A. (2004). Yabancı dil öğretiminde duyuşsal boyut ağırlıklı bir programın öğrencilerin istek ve beklentilerine etkisi. *XIII. Ulusal Eğitim Bilimleri Kurultayı 6-9 Temmuz 2004 İnönü Üni. Eğitim Fakültesi, Malatya*
- Russell. M. (2004) The importance of the affective domain in further education classroom culture, *Research in Post-Compulsory Education*, 9 (2), 249-270.
- Senemoğlu, N. (2010). *Gelişim Öğrenme ve Öğretim Kuramdan Uygulamaya*. Ankara : Pegem Akademi
- Sönmez, V. (2009). *Program Geliştirmede Öğretmen El Kitabı*. Ankara : Anı yayıncılık
- Yalın, H. İ. (2010). *Öğretim Teknolojileri ve Materyal Geliştirme*. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım

Extended Abstract

Learning a foreign language is a challenging prolonged process, therefore it is necessary for both teachers and learners to put a great deal of effort into this process. The methods and techniques which are used for improving language skills during the teaching and learning process of a foreign language as well as the language learning strategies that are used will help make this period more effective. It is essential to take into consideration the learners' cognitive ability, affective domain and psychomotor skills.

Foreign language should be taught by embracing the four main skills, i.e. reading, writing, speaking and listening. Besides the materials required for the enhancement of these four skills, it is also necessary to use appropriate methods and techniques. Moreover, the methods and techniques used for solving communication problems which might arise while improving these four skills, some problems can also be solved by using activities which carry objectives related to students' affective domain, which might encourage language learning. Having an intrinsic motivation towards foreign language learning might make the learning process fun for students.

Bloom and et al classified the educational objectives that teachers set for students under three "domains": Cognitive, Affective and Psychomotor (Yalın 2010:27). While the Cognitive Domain includes objectives which aim to develop students' intellectual abilities and skills, the Affective Domain revolves around the objectives which have as their purpose the development of students' attitudes, feelings and values. The Psychomotor Domain consists of the objectives which target the development of learners' motor and co-ordination abilities and skills.

In the Cognitive Domain there are six levels in the taxonomy which move from the lowest order processes to the highest. These are knowledge, comprehension, application, analysis, synthesis and evaluation. The seven levels in the taxonomy of Psychomotor Domain are perception, set, guided response, mechanism, complex overt response, adaptation and origination. In the Affective Domain there are five levels, going from the lowest order processes to the highest and these are receiving, responding, valuing, organising and characterizing. (Yalın, 2010)

Enhancing the Cognitive, Psychomotor and Affective Domains can make the leaning process more effective. Thus, it is important for educators to pay attention to these three domains. Throughout the learning process enhancing the emotions of the learner can increase her interest, attitude, motivation, self-confidence and success, thus the teaching/learning process can be more effective.

The aim of this study is to analyse the conceptions of students studying at an English-medium college, in terms of 'age' and 'gender', more specifically their conceptions towards the affective domain, particularly regarding French lessons. Gömleksiz's scale (2003) that was generated in his study called "The validity and reliability of an attitude scale on the affective domain in an English Course" has been adapted and a new scale regarding the affective domain for French learning has been created and utilised. In this study 218 students who study at 6th, 7th, 8th, 9th and 10th grades at an English Medium College in the 2011-2012 academic year have been used as a working group. The collected data was recorded and calculated in SPSS statistics 17. In order to analyse the students' perception in terms of their gender and age, the T-test and multivariate analysis of variance Anova have been used respectively. As a result of Anova, a Post-Hoc multiple comparison test has been utilized for dependent variable of the groups.

Findings: As a result of the aforementioned study, it has been discovered that there is a difference between the two genders in terms of their interest and practicability regarding the affective domain and this shows that they have different affective domains towards French lessons; female students have more improved skills in terms of their interests and practicability compared to male students. It also shows that there is difference between the age ranges regarding the affective domain. While interest, trust and practicability towards French lessons are high at sixth and seventh grades, these factors decrease slightly in the eighth grade and increase again in the ninth grade.

There may be a number of reasons for the differences of the affective domains regarding age. It was observed that the students at grade-6 might be uncommunicative when they first start school but as time passes, when they experience new events, their self-confidence is enhanced and their uncommunicativeness decreases. Because of their age, 11-12, of being in the development process, a strong awareness of new things and a powerful sense of curiosity influences their affective domain, more specifically their interest, trust and practicability.

The difference of the grade-8 students' affective domain can be explained as follows. First of all French is more difficult, compared to some languages, so as the learners get older their interest, trust and practicability might decrease because of its difficulty. The learners at this grade are 13 years old and they might be interested in other things and this might cause their affective domain towards French lessons to be lower.

The affective domain of the learners in grade-9 is higher compared to grade-8 and this can be explained by the fact that, like grade-6 students, grade-9 students are also having their first year at school. However, their affective domain is still lower compared to grades-6 and 7 because they might be more interested in the fields they want to specialise in and their affective domain to French lessons might decrease (have they not chosen to specialise in French).

However, in grade-10, learners have set their goals for the future and they direct their interest, curiosity, motivation, practicability and concentration towards their target, therefore their affective domain is relatively low compared to other grades.

Learning a foreign language is becoming more important in today's world, so it is necessary to increase the awareness of students and parents in French education. In order to encourage people, it might be useful to introduce French culture, history and organise a trip to the countries where French is used as a mother tongue.